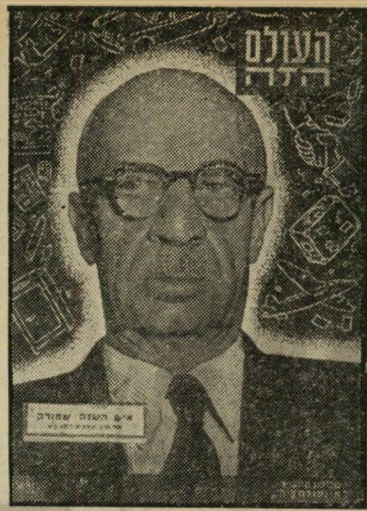

איש השנה תש"ד
עסקן-השואה קסטנר

איש השנה תש"ג
ועץ משפטי כהן

איש השנה תש"ב
מבקר הסוכנות שמוראק

איש השנה תש"א
העולה החדש

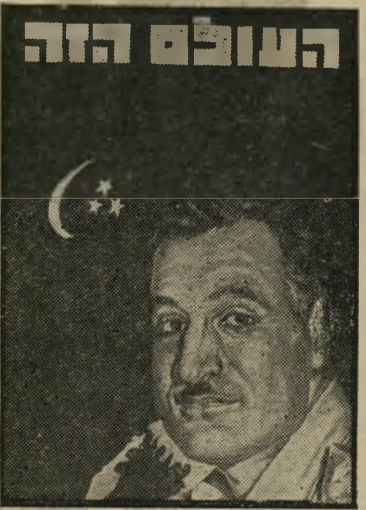
איש השנה תש"ט
סופרת דין

איש השנה תש"ח
חתן התניץ חכם

איש השנה תש"ז
מצביא סיני דין

איש השנה תש"ז
נשיא מצרים עבד אלנאצר

קראו יקרי.

העיקרון המנחה את בחירת איש-השנה נקבע לפני 17 שנים, כאשר בחרנו בעולה החדש האלמוני כאיש-השנה תש"א:

הוא צריך לעמוד במרכז מאורע גדול, שהשפיע יותר מכל מאורע אחר על חיי המדינה במשך אותה שנה.

אין, "העולם הזה" מסתיר את דיעור-תיו. אין הוא גם מתבייש למתוח ביקור-רת. אבל בבואנו לבחור את איש-השנה, אין לנו חשבונות. אנו אובייקטיביים גם לגבי הדעות שלנו. אם האיש אמר או עשה דבר המוצא חן בעינינו — אין זה מספיק כדי לזכותו בתואר. עובדה היא, שרק מעטים מבין 17 אנשי-השנה הקודמים החזיקו בדעות שאנו מחייבים.

בדרך כלל, כאשר מתקרבת השנה לסיומה, כבר ברור לעורכי "העולם הזה" מי עומד להיבחר עלידם כאיש השנה שחלפה. מספר פעמים במשך השנה קורים מאורעות, בהם מתבלט איש מסוים. ואז אנו רושמים בפנינו המיועד לכך: איש זה הוא מועמד לתואר איש השנה.

הפעם מצאנו את עצמנו במצב משונה: הפינקס היה ריק כימעט לחלוטין. קרו אומנם מאורעות גדולים. אבל במקום שהאירועים יעמדו בצילם של האישים — עמדו האנשים בצל המאורעות. מעצבי המעשים של אשתקד נראו השנה כנגררים פאסיביים אחרי המאורעות שהתרחשו בארץ ובשאר חלקי העולם.

איש השנה תשכ"ב
קורבן סובלן

איש השנה תשכ"א
מודח לבון

איש השנה תשכ"ז
כלכלן ספיר

איש השנה תשכ"ה
מפלגמפא"י בן-גוריון

איש השנה תשכ"ד
ירוש אשכול

איש השנה תשכ"ג
מתפטר בן-גוריון